

træffes en mere varig Løsning af Spørgsmaalet om at sikre Landbruget den fornødne Arbejdskraft. Med Henblik herpaa blev der i Maj 1941 rettet Anmodning til *Landarbejderkommissionen* af 1938 om at optage dette Spørgsmaal til Behandling. I Kommissionen var der vel Enighed om, at der ogsaa i Foraaret 1942 maatte ventes at blive Vanskeligheder ved at fremskaffe den nødvendige Arbejdskraft til Landbruget, og at der derfor burde træffes særlige Foranstaltninger til Imødegaaelse af disse Vanskeligheder; men der kunde ikke opnaas Enighed om, hvilken Ordning der bedst vilde føre til det tilsigtede Resultat. Kommissionens *Flerstal* indstillede bl. a., at der blev tilvejebragt Lovhjemmel for Ydelse af Tilskud til faste, mandlige Familieforsørgere, som beskæftiges ved Landbrugsarbejde i Tiden fra 1. April til 31. Oktober 1942, samt at der blev givet en midlertidig Lov om Aflønning af Landbrugsarbejdere, hvorefter der for hele Landet skulde gælde ensartede Regler for, hvornaar en Person er berettiget til paa Grund af Lønnens Størrelse at vægre sig ved at overtage anvist Landbrugsarbejde. Et *Mindretal* i Kommissionen kunde ikke slutte sig til denne Indstilling, men mente, at Bestemmelser svarende til Reglerne i Loven om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft m. v. ikke kunde undværes, dog at der i Stedet for Bestemmelsen om Henviisning af Arbejdskraft fra offentlige Arbejder m. v. til Landbrugsarbejde burde indføres en Ordning, hvorefter Beskæftigelsesforanstaltninger og ekstraordinært Tørvearbejde forbeholdtes arbejdsløse Byarbejdere, saaledes at den Arbejdskraft, der normalt staar til Landbrugets Raadighed, ikke blev beslaglagt til disse Arbejder.

I *Arbejds- og Socialministeriet* nærede man den Opfattelse, at de forventede Vanskeligheder med Hensyn til Landbrugets Arbejdskraft i den kommende Landbrugssæson ikke kunde overvindes alene ved Indførelse af en Ordning som den af Kommissionsflertallet foreslaaede, men fandt det paakrævet, at der ogsaa i Aar gennemførtes Bestemmelser, der i Princippet svarede til Bestemmelserne i Loven om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft. Kommissionsmindretallets Forslag forekom Ministeriet videregaaende end paakrævet for Sikringen af den fornødne Arbejdskraft til Landbruget, men man erkendte paa den anden Side, at den tidligere Lov ikke gav tilstrækkelige Muligheder for Overførelse af Arbejdskraft fra et Omraade til et andet. Lovforslaget søgtes derfor udformet med Henblik paa at tilvejebringe den *bedst mulige Fordeling af Arbejdskraften* paa de forskellige Arbejds muligheder og særlig at aabne Mulighed for Overførelse af arbejdsløse Byarbejdere til Beskæftigelsesforanstaltninger og ekstraordinært Tørvearbejde paa Landet, idet man